

Sygn. akt I C 799/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 października 2018 r.

Sąd Rejonowy w Giżycku I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Janusz Supiński

Protokolant: Katarzyna Kucharska

po rozpoznaniu w dniu 18.10.2018 r. w Giżycku

sprawy z powództwa (...) (...) w W.

przeciwko K. D.

o zapłatę

I. Zasądza od pozwanego K. D. na rzecz powoda (...) (...) w W. kwotę 2.929,23 (dwa tysiące dziewięćset dwadzieścia dziewięć 23/100) złotych z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 08.02.2018r. do dnia zapłaty.

II. W pozostałym zakresie powództwo oddala.

III. Zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 858,18 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt. I C 799/18

UZASADNIENIE

Powód (...) (...) w W. domagał się zasądzenia na jego rzecz od K. D. kwoty 3.269,95 zł wraz z odsetkami od dnia wniesienia pozwu i kosztami postępowania. W uzasadnieniu podniósł, iż nabył w drodze cesji wierzytelności (...) SA wobec pozwanego, wynikające z niezapłaconych składek ubezpieczeniowych za pojazdy należące do pozwanego.

Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie wydał w dniu 26.02.2018r. nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym (sygn. akt VI Nc-e 227446/18), w którym zasądził od pozwanego na rzecz powoda dochodzoną pozewem kwotę wraz z odsetkami i kosztami procesu.

Pozwany K. D. wniósł od powyższego nakazu zapłaty sprzeciw, w którym m.in. podniósł zarzut przedawnienia roszczeń powoda.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 26.03.2016r. pozwany K. D. złożył wniosek o zawarcie umowy ubezpieczenia z (...) SA w W. samochodu marki P. (...) nr rej. (...) i w tym dniu została zawarta taka umowa. Na podstawie umowy pozwany jako ubezpieczający zobowiązał się do zapłaty składki w kwocie 3.439 zł w terminie do 09.04.2016r. Pojazd pozostawał w leasingu, a właścicielem auta był (...) SA w G..

dowód: wniosek-polisa k 40

W dniu 21.08.2015r. pozwany K. D. złożył wniosek o zawarcie umowy ubezpieczenia z (...) SA w W. samochodu marki V. (...) nr rej. (...) i w tym dniu została zawarta taka umowa. Na podstawie umowy pozwany jako ubezpieczający i współwłaściciel pojazdu zobowiązał się do zapłaty II raty składki w kwocie 377 zł w terminie do 25.02.2016r.

dowód: wniosek-polisa k 39

W dniu 04.10.2014r. pozwany K. D. złożył wniosek o zawarcie umowy ubezpieczenia z (...) SA w W. samochodzie m-ki M. (...) nr rej. (...) i w tym dniu została zawarta taka umowa. Na podstawie umowy pozwany jako ubezpieczający i współwłaściciel pojazdu zobowiązał się do zapłaty I raty składki w terminie do 04.10.2014r. i II raty składki w kwocie 283 zł w terminie do 12.04.2015r.

dowód: wniosek-polisa k 41

Pozwany K. D. był do dnia 15.05.2015r. właścicielem samochodu m-ki N. (...) nr rej. (...). P. ubezpieczony był w okresie od 25.02.2015 do 24.02.2016 w (...) SA w W.. Pismem nr (...) ubezpieczyciel wezwał pozwanego do zapłaty nieuiszczonej składki ubezpieczeniowej za w/w okres w kwocie 198 zł jako warunek przedłużenia polisy nr (...). W dniu 15.05.2015r. pozwany zbył przedmiotowy pojazd.

dowód: pismo k 42

umowa k 11v

Wobec nieuregulowania zadłużenia przez pozwanego w dniu 08.12.2017 r. (...) SA w W. zawarł z (...) (...) w W. umowę cesji szeregu wierzytelności, na mocy której zbył również wierzytelność przysługującą względem K. D..

dowód: umowa wraz z załącznikiem k 26-32

Sąd zważył, co następuje:

Sąd ustalił stan faktyczny sprawy na podstawie dowodów z dokumentów. W pierwszej kolejności trzeba zwrócić uwagę na to, że pozwany nie podważył żadnego z dowodów, które powołał powód, zaś powód nie kwestionował autentyczności dokumentów dołączonych do sprzeciwu od nakazu zapłaty. Dotyczy to tak tych dokumentów, które odnosiły się do podstawy powstania zobowiązania, jak i tych, które wykazywały przejście wierzytelności z banku na powoda.

Powyższa konstatacja uprawnia do wniosku, że strona powodowa wykazała, wbrew twierdzeniom pozwanego, iż rzeczywiście K. D. zgłaszał do ubezpieczenia pojazdy, objęte pozwem i – jako osoba ubezpieczająca – zobowiązywał się do zapłaty składek. Zgodnie z dyspozycją art. 805 § 1 kc przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. „Drugą stroną umowy ubezpieczenia jest ubezpieczający. Może nią być każda osoba fizyczna lub prawna. W stosunku ubezpieczenia może występować obok stron, tj. ubezpieczyciela i ubezpieczającego, więcej podmiotów, które nie są stronami. Może to być ubezpieczony, tj. osoba, której mieniu albo też życiu lub zdolności do pracy zagraża określone w umowie ubezpieczenia zdarzenie losowe. W związku z możliwością zawarcia umowy ubezpieczenia na rzecz osoby trzeciej (zob. W. Mogilski, Umowa ubezpieczenia, s. 81 i nast.) nie jest konieczne istnienie tożsamości osób występujących w roli ubezpieczającego i ubezpieczonego w ramach jednego i tego samego stosunku ubezpieczenia” [tak: K. P. (red.), Kodeks cywilny. T II. Komentarz. Art. 450–1088. Przepisy wprowadzające, Wyd. 9, W. 2018]. Stąd też nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, czy pozwany był właścicielem pojazdu czy jego leasingobiorcą. Istotnym jest, co zresztą powód wykazał w toku procesu, że to pozwany występował w roli ubezpieczającego i to pozwany właśnie był zobowiązany do uiszczania składek. W efekcie tego Sąd uwzględnił powództwo, mając jednocześnie na uwadze, iż roszczenie powoda nie uległo przedawnieniu. Zgodnie bowiem z art. 118 kc termin przedawnienia wynosi sześć lat, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata. W sprawie nie ulega wątpliwości, że roszczenie powoda związane jest z prowadzeniem działalności gospodarczej przez wierzyciela pierwotnego (zakład ubezpieczeń), co prowadzi do wniosku o trzyletnim terminie przedawnienia. Biorąc pod uwagę terminy wymagalności składek co do pojazdów nr rej. (...) (09.04.2016r.), (...) (25.02.2016r.) i (...) 42TG (najwcześniej 25.02.2015r.) stwierdzić należy, że w chwili wytoczenia powództwa nie upłynął jeszcze termin przedawnienia. Z kolei co do pojazdu nr rej. (...) to termin wymagalności II raty składki był wyznaczony na dzień

12.04.2015r. Wskutek oczywistej omyłki Sąd błędnie przyjął za zasadny zarzut przedawnienia, podniesiony przez pozwanego w sprzeciwie. W efekcie Sąd orzekł jak w pkt I i II wyroku. Konsekwencją tego było rozstrzygnięcie o kosztach po myśli art. 100 kpc przy uwzględnieniu kosztów wygenerowanych przez stronę powodową: 41 zł opłaty od pozwu, 900 zł wynagrodzenia pełnomocnika powoda i 17 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.